

[Henry Christensen.]

til gældende ordning aldeles uændret, og det giver mig i og for sig yderligere anledning til at bede den højtærede forsvarsminister forklare: hvad er så årsagen til, at man lader gå så lang tid? Hvorfor foranlediger forsvarsministeriet ikke, at der i rimelig god tid inden 1. april fremkommer forslag til den fremtidige ordning, således at bevillingsmyndighederne kan få den fornødne tid til behandling af disse forslag, og således at man ikke bringer de forskellige militære tjenestemænd — der måske af så mange andre grunde er rigelig hårdt ramt af den diskussion, der er omkring forsvarsproblemerne her i landet, og hvem den højtærede forsvarsminister vel skulle være den første til at bistå i deres ofte utaknemlige hverv — i den situation, som de nu igen kom i den 1. april, at deres rådighedstillæg uden videre holdes tilbage. Det er altså dette spørgsmål, jeg gerne vil bede den højtærede forsvarsminister om at besvare.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg kan besvare det ærede medlems spørgsmål derhen, at da den sag, som spørgsmålet drejer sig om, blev afgjort i finansudvalget i fjor, forudsatte såvel venstres repræsentanter som det radikale venstres repræsentant ved deres tilslutning til ordningernes forlængelse for finansåret 1958-59, at en revision blev tilendebragt inden indeværende finansårs begyndelse.

Som det formentlig er det ærede medlem bekendt, sagde lønningskommissionen i sin tid i sin 2. betænkning på side 215 om dette spørgsmål:

„Der har over for kommissionen været fremsat forslag om, at den med hjemmel på finansloven etablerede ordning med hensyn til ydelse af rådighedstillæg til militært personel gøres permanent ved optagelse af en dertil sigtende bestemmelse i tjenestemandsløven. Kommissionen har ikke ment at kunne imødekomme dette forslag, men har forudsat, at såvel rådighedstillægsordningen som en eksisterende ordning med hensyn til ydelse af merarbejdstillæg til civilt personel under forsvaret foreløbig opretholdes, indtil overvejelserne vedrørende tjenestetidsspørgsmålet er afsluttede.“

Det vil altså sige, at denne lønningskom-

mission, hvis arbejde vist ikke er det ærede medlem ubekendt, forudsatte, at ordningen opretholdtes, indtil tjenestetidsudvalget havde afsluttet sit arbejde. Det måtte derfor være naturligt for mig længst muligt at afvente, om der i tjenestetidsudvalget blev foretaget nogen indstilling dette spørgsmål vedrørende, ligesom det måtte være naturligt længst muligt at afvente en afklaring i forhandlingerne om den kommende forsvarsordning, ikke mindst på baggrund af, at både det ærede medlems parti og det radikale venstres repræsentant i finansudvalget havde taget den stilling, som de tog sidste år.

Da det imidlertid i foråret kom til at stå klart, at der ikke kunne påregnes nogen ændring i arbejdsvilkårene for det omhandlede personel, at der ikke ville komme indstilling fra tjenestetidsudvalget, og at der ikke ville blive tale om nogen gennemførelse af en ny forsvarsordning inden for dette finansår, måtte det være naturligt at søge den bestående ordning forlænget for dette finansår, og i skrivelse af 21. marts anmodede jeg da om finansministeriets og lønningsrådets tilslutning til, at spørgsmålet om ordningernes forlængelse blev forelagt finansudvalget. Forsvarsministeriet har endnu ikke modtaget svar på denne anmodning. Det er imidlertid over for mig oplyst, at spørgsmålet har været forelagt for lønningsrådet på et møde den 14. ds., og at det på dette møde blev besluttet, at rådets endelige stillingtagen til sagen skulle udsættes til næste møde, idet man bl. a. ønskede at indhente yderligere oplysninger i sagen.

Henry Christensen: Jeg kan desværre ikke se, at den højtærede forsvarsminister har tilstrækkelig begrundelse for, at problemet har stået uafklaret så længe, som det har.

Den højtærede forsvarsminister henviser til tjenestetidsudvalget, og det giver mig anledning til at spørge den højtærede minister, om forsvarsministeriet har gjort noget som helst for at få specielt dette problem, der jo var særlig grelt, behandlet i tjenestetidsudvalget. Jeg vil tro — uden at jeg kan vide det — at havde man været interesseret i det fra forsvarsministeriets side, hvad der havde været al mulig anledning til dels efter de overvejelser, der har været for lønnings-